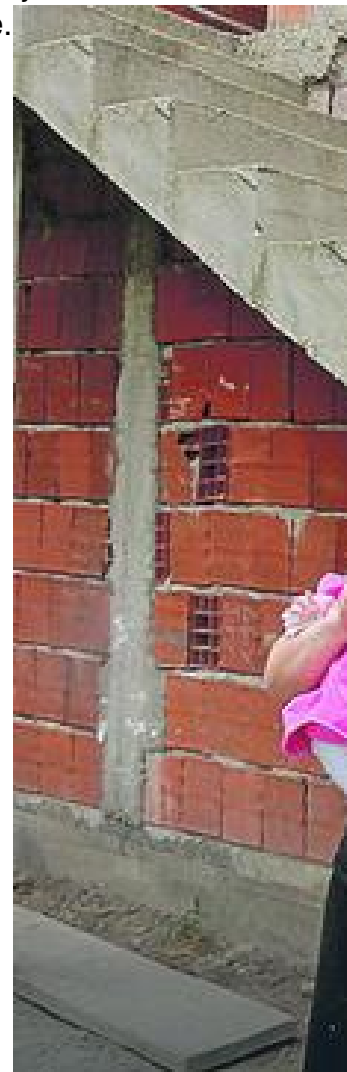

Држави сам дао једно око и седморо деце, а сада за њу не постојим.

Овако Новица Спасић (37), одликовани ратни херој са Кошара који је страдао на Косову спасавајући рањеног друга 1999. године, почиње своју исповест за "Блиц".

Овај војни инвалид из Бојника кога је вихор рата захватио док је служио редовни војни рок с 19 година, живи са супругом, седморо деце узраста од два и по месеца до 12 година, с мајком, оцем и братом у три просторије недовршене куће у крајњој беди, од социјалне помоћи и скромне инвалиднине, која углавном одлази на лекове.

Као припадник специјалне извиђачко-диверзантске јединице изгубио је лево око и рањен је у леву ногу у ноћи између 14. и 15. априла 1999, на првој линији одбране карауле на Кошарама, где су се водиле жестоке битке с албанским и НАТО снагама.

- Гранате из топова, минобацача и тепих бомбе парале су земљу и небо. Видео сам саборца с покиданим ногама у суседном рову и успео да дођем до њега. Ставио сам га на леђа и сишао у свој ров. У том моменту осетио сам бол по целом телу, а потом нешто топло по лицу. Било је то моје око. Јаукао сам од болова, нико ме није чуо. Онесвестио сам се и пробудио у импровизованој болници у Ђаковици - присећа се своје драме и драме својих ратних другова.

До данас није сазнао име човека кога је спасавао и да ли је тај несрећник преживео рат.

Држава је Новици платила прву очну протезу с роком трајања од четири године. Већ десет година безуспешно покушава да добије нову јер од старе му гноји очна дупља.

- Ново вештачко око кошта преко 100.000 динара. Тај новац немам, а у здравственим установама ми одговарају да они нису надлежни и да сам изгубио право на нову протезу
- прича Новица док око њега трчкарају деца, једно другом до ува.

После рата се оженио. Са супругом Јеленом планирао је шесторо деце, али недавно су добили близанце.

- Волимо децу и мислимо да су она богатство и за нас и за државу - каже ратни херој.

Он је поред недовршене родитељске куће својим рукама подигао само зидове куће за своју велику породицу.

- Тражио сам помоћ од општине за столарију, нису ми дали, питао сам да ли деца имају право на бесплатне књиге, рекли су да немају. Најстаријем детету купио сам тек недавно прибор за ОТО јер није могло да добије позитивну оцену без тог прибора - јада се Новица.

Деца Спасића су здрава, лепа и дисциплинована. Детињство проводе на склепаним љуљашкама јер немају ниједну играчку. Дечаци никада нису у својим рукама имали аутомобилчић, а девојчице лутке.

- Али нама тата купи две чоколаде када прими социјалну помоћ, па ми то поделимо и поједемо - прича најстарија Тијана.

Новица је кратко радио у бојничком спортском центру, али је отпуштен јер, каже, није био "на политичкој линији".

- Поново бих бранио државу ако треба због свог народа, не због политичара који су предали Косово и који не поштују своје хероје - огорчен је Новица Спасић, медаљом и повељом одликовани борац.

"Блиц" писао о Спасићима

О Спасићима смо писали када је Новичина супруга Јелена превремено родила близанце Лену и Лазара у својој кући. Тада је Јелена испричала да њеној породици ништа не треба. Данас каже да ју је било срамота да говори о сиромаштву.

Одбио да скине униформу и остави ратне другове

Новица је у војску отишао са 18 година 23. марта 1998. Истог датума 1999. године, дан пре почетка рата на Косову, истекао му је војни рок. Одбио је да скине униформу и остави другове.

(Блиц)